

Öyle Bir Memlekette Yaşıyorsun ki Sevin; Mahpusu Bile Komutan ve Profesör Dolu Memleketin!

İçeriği Yazan: [Erdinç AYDIN](#) [1] Zaman: Cts, 18/04/2009 - 19:48

Oyun parklarında, küçük çocukları izliyorum hafta sonu... Kaydıraklar, salıncaklar çeşitli oyun alanları var burada.

İki, iki buçuk yaşında çocukların sırayla çıktığı merdivenler, büyüklerin küçüklere olan yol vermeleri, küçüklerin biraz fütursuz hareketleri arasında yine sırayla kaydırakların önünde yığılma ama sırayla... Abi abi sesleri, abla sen burdan kay ben de kayayım sözleri...

Çocukların yaşları büyüdükçe masumluklarında göreceli bir azalma olmaya başlıyor fark ettiğim kadarıyla. Sırayla kaymak yerine önce gelen, ilk gelen kaymaya hatta itişmeler, küfürleşmeler arasında kaydırak başlarında yığılmalar olmaya başlıyor. Büyüdükçe ebeveynler daha bir güvenmeye başlıyor çocuklara anlaşılan, onların ebeveynleri artık parkta gözlemci olmuyor yakından. Ya uzaktan yada hiç gelmemiş oluyorlar.

Küçük çocuklar karınca yuvasına malzeme çeken çocuklar gibi uyumlular çokça; çocukça...

Farklı bir anlaşma dilleri, farklı bir gözlem yetenekleri var hele paylaşıyor oynamayı öğrendiklerini gözlemlemek çok güzel bir kaydırak, bir salıncağı ... Mümkün değil gibi duruyor eğer çok sıkılmamışlarsa beklemekten, ebeveynler sıradaki kardeş için küçük anımsatmalar yaparsa iniyorlar salıncaktan bekleyen için. Biraz büyüdüklerinde iş başkalaşıyor fakat...

Bir de geçiş dönemi var sizi anlamaya başladıkları dönem, kelimeleri anlayacak kadar biriktirdikleri dönem öncesi işiniz zor! Anlaşmak için farklı yollar bulmalısınız yoksa ne sıra ne de hak hukuk dinliyorlar o yaşta zaten o dönemlerine bebek deniyor, masumlar...

Küçük çocukları izliyorum, her şey güzel ve hiç bir şey insan yanıma aykırı değil hatta besliyor çokça. Biraz büyük çocuklara bakmak da dinlemek de yoruyor kirletiyor korumaya çalıştığım ruhumu. Mutlak kıyas götürmez bir şekilde onlardan kat be kat daha kirlenmiş durumdayım ama saklamayı öğrendim kırımı. Uslu bir adam olmayı öğrendiğimden beri varsa da pis bir yanımla mümkün olduğunca gizliyorum kendimden bile. Taki ortaya çıkana değin olmadık bir zamanda olmadık bir yerlerde.

Ama küçük çocukların ağızına yakışmıyor sin-kaflı laflar, büyüklere yakıştığını söylemiyorum ama yine de alışmış bir yanımla var büyüklere diline, alıştım, alışkınım.

Büyüdükçe uyum kaybı, büyüdükçe kir, büyüdükçe zor...

“Dağlar ardında bir orman varmış
Orada bütün insanlar mutlu yaşarmış
Bir avcı gelmiş çok da zalimmiş
Vurmuş bir bir onları, kesmiş ormanı.”

Oğlum protest şarkısını söylüyor yanımda , elimden tutmuş pek keyifli “babayla parka gitmek”...

“ Yağmur yağmamış, güneş doğmamış
O zalimin sonunu gören olmamış”

Hep küçük mü kalsaydık? Kirletmese miydik insan yanımızı?

Ne tavsiye edeceğim ben büyürken oğluma?

“Bak oğlum Oku büyük adam ol, Oku profesör ol, oku komutan ol”

“Oku ilmi etme asla şüphe şek, on cahilden evla gelir bir eşek”

Oku ki hapse atıl!

Memleket sevmek, memleket korumak, insan sevmek, insan hayatı kurtarmak, sömürüye, zulme karşı olmak , Tam bağımsız bir Türkiye hayali kurmak gibi düşüncelerin olsun!

Oku ki Hapse atıl!

Aklanırsan kahraman, aklanmazsan cesedin çıksın mahpustan mı diyeceğim ben şimdi oğluma?

Ama oku oğlum;

Ve söylediğin şarkı gibi dağlar ardında, ormanların olduğu yurduna zalimi, ormanları kesmeden önce, birilerini öldürmeden önce hatta memleketine gelmeden önce fark et ve fark ettir memleketin her ferdine!

Oku oğlum!
Sonunda mahpus da olsan okumalısın,

Öyle bir memlekette yaşıyorsun ki sevin;
Mahpusu bile Komutan ve Profesör dolu bu memleketin!

Erdoğan AYDIN

erdinc.aydin@politikadergisi.com

Yorumlar

Kaynak URL (05/05/2024 - 04:49 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/oyle-bir-memlekette-yasiyorsun-ki-sevin-mahpusu-bile-komutan-ve-profesor-dolu-memleketin>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/erdinc-aydin>